

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 6

Utgitt 12 februar.

1923

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til fylkesmennene

1 febr.

av 1 februar.

I medhold av lov om innførsel av apotekerverer samt om handel med gifter og arkana av 16 mai 1904 § 3, jfr. kongelig resolusjon av 16 juli samme år post II, forbyr departementet herved handel med lægemidlet »Sodersin«.

Dette forbud trer i kraft fra 15 februar dette år.

Hermed skal man be samtlige læger og apotekere innen herr fylkesmannens embedsdistrikt gjort bekjent.

Lov

om maskinister på motorfartøier av handelsmarinen.

9 febr.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 1.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 januar 1923 sålydende:

1ste kapitel.

Om adgang til å bli maskinist.

§ 1. For å kunne overta tjeneste som maskinist på

- passasjerfartøier med motor på 75 indikerte hestekrefter og derover,
 - fartøier med Dieselmotor på 100 ind. h.k. og derover,
 - andre fartøier med motor på 125 ind. h.k. og derover,
- må man ha sertifikat som motormaskinist.

Der utstedes sertifikater for motormaskinister av 3dje, 2nen og 1ste klasse.

Har fartøiet flere motorer til fremdriftsmaskineri blir sum-

9 febr. men av samtlige motorers indikerte hestekrefter å legge til grunn Nr. 1. ved avgjørelsen av hvorvidt der kreves sertifikat.

Kongen fastsetter regler for beregning av motorers indikerte hestekraft.

§ 2. Sertifikat som motormaskinist av 3dje klasse tilkommer enhver som har

1. fylt 21 år,
2. efter det fylte 15. år arbeidet i stål- eller jernskibsbyggeri, smie, kjeleverksted eller mekanisk verksted i 36 måneder — hvorav de siste 24 måneder i verksted hvor der tilvirkes eller repareres skibsmotorer eller skibsdampmaskiner — og i de siste 12 måneder av denne tid arbeidet med tilvirkning eller prøvning av skibsmotorer eller skibsdampmaskiner,
3. efter det fylte 16. år tjenstgjort i 12 måneder ved motoren ombord i sjøgående fartøi med motor av sådan størrelse, at der til dens betjening kreves sertifikat efter § 1,
4. tilveiebragt vidnesbyrd fra vedkommende verksted om orden, pålitelighet og praktisk kjennskap til skibsmotorens eller skibsdampmaskinens deler og dens sammensetning, samt fra vedkommende motorfartøis førstemaskinist om orden, pålitelighet og praktisk innsikt i skibsmotorens behandling, og
5. bestått den for skibsmaskinister av 3dje klasse foreskrevne eksamen.

Hvis minst 3 måneder av den i denne paragrafs punkt 2 forlangte verkstedtid gjelder arbeide med Dieselmotor, eller hvis minst 3 måneder av den i punkt 3 forlangte fartstid har vært uttjent på fartøi med Dieselmotor og det i punkt 4 forlangte vidnesbyrd fra vedkommende bekrefter dette, kan sertifikatet forsynes med påtegning herom.

§ 3. Dampskibsmaskinist med 3dje classes sertifikat tilkommer sertifikat som motormaskinist av 3dje klasse når han har tjenstgjort 6 måneder ved motoren på fartøi med motor av sådan størrelse, at der til dens betjening kreves sertifikat efter § 1.

Den ovenfor omhandlede fartstid må være optjent, efterat vedkommende har arbeidet de første 24 måneder som forlangt for å erholde sertifikat som dampskibsmaskinist av 3dje klasse.

Dampskibsmaskinist med sertifikat av 2den eller 1ste klasse efter lov om maskinister på dampfartøier av handelsmarinen av 14. desember 1917 tilkommer sertifikat som motormaskinist av 3dje klasse, når han efter å ha erhvervet sådant dampskibsmaskinistcertifikat som nevnt har optjent halvdelen av den fartstid som foran bestemt.

§ 4. Motormaskinist av 3dje klasse kan tjenstgjøre som:

1. tredjemaskinist på fartøi med motor av hvilken som helst størrelse,
2. annen maskinist på

- a. passasjerskib med motor på 300 indikerte hestekrefter og 9 febr. derunder, Nr. 1.
- b. fiske- og fangstfartøier med motor av hvilkenksomhelst størrelse,
- c. andre fartøier med motor på 500 indikerte hestekrefter og derunder,
3. første maskinist på
 - a. passasjerskib med motor på 125 indikerte hestekrefter og derunder,
 - b. fiske- og fangstfartøier med motor på 300 indikerte hestekrefter og derunder,
 - c. andre fartøier med motor på 150 indikerte hestekrefter og derunder,
4. garantimaskinist på fartøi med ny motor på 300 indikerte hestekrefter og derunder i garantitiden, dog ikke over 12 måneder.

§ 5. Certifikat som motormaskinist av 2nen klasse tilkommer enhver som

1. efter å ha uttjent den for erhvervelse av 3dje klasses motormaskinistcertifikat forlangte verkstedtid (§ 2) har arbeidet i verksted i 12 måneder med tilvirkning eller prøvning av skibsmotorer på minst 125 ind. h.k. eller skibsdampmaskiner på minst 75 ind. h.k.,
2. har tjenstgjort i 24 måneder i stilling, hvortil kreves certifikat som motormaskinist av 3dje klasse, hvorav minst 3 måneder på fartøi med Dieselmotor,
3. har bestått den for motormaskinister av 2nen klasse foreskrevne eksamen.

§ 6. Dampskibsmaskinist med certifikat av 2nen eller 1ste klasse efter dampskibsmaskinistloven av 14 desember 1917 som tillike har certifikat som motormaskinist av 3dje klasse tilkommer certifikat som motormaskinist av 2nen klasse, når han efter å ha erhvervet certifikat som motormaskinist av 3dje klasse, har

1. tjenstgjort i 6 måneder i stilling, hvortil kreves certifikat som motormaskinist av 3dje klasse, hvorav minst 3 måneder på fartøi med Dieselmotor,
2. bestått den prøve i motorfag som fordres til eksamen for motormaskinister av 2nen klasse.

§ 7. Motormaskinist av 2nen klasse kan tjenstgjøre som

1. annenmaskinist på motorfartøi med motor av hvilkenksomhelst størrelse,
2. førstemaschinist på
 - a. passasjerskib med motor på 300 indikerte hestekrefter og derunder,
 - b. fiske- og fangstfartøier med motor av hvilkenksomhelst størrelse,

9 febr. c. andre fartøier med motor på 500 indikerte hestekrefter og
 Nr. 1. derunder,

3. garantimaskinist på fartøi med ny motor av hvilken som helst størrelse i garantitiden, dog ikke over 12 måneder.

§ 8. Certifikat som motormaskinist av 1ste klasse tilkommer enhver som

1. efter erhvervelse av certifikat som motormaskinist av 2nen klasse har

enten tjenstgjort som motormaskinist i stilling, hvortil sådant certifikat kreves,

eller tjenstgjort som motormaskinist av 2nen klasse og som selvstendig vakthavende 3dje maskinist på fartøi med motor på minst 1000 indikerte hestekrefter i tilsammen 24 måneder, hvorav dog minst 12 måneder i førstnevnte stilling, og

2. har bestått den for motormaskinister av 1ste klasse foreskrevne eksamen.

§ 9. Dampskibsmaskinist med certifikat av 1ste klasse efter dampskibsmaskinistloven av 14. desember 1917 som tillike har certifikat som motormaskinist av 2nen klasse, tilkommer certifikat som motormaskinist av 1ste klasse, når han

1. har tjenstgjort i 6 måneder som i § 8 post 1 nevnt,
2. har bestått den prøve i motorfag som fordres til eksamen for motormaskinister av 1ste klasse.

§ 10. Motormaskinist av 1ste klasse kan tjenstgjøre som førstemaschinist på fartøi med motor av hvilken som helst størrelse.

§ 11. Dampskibsmaskinist med certifikat av 1ste klasse efter lov om maskinister på dampfartøier av handelsmarinen av 26. juni 1889 tilkommer ett certifikat som gir samme rett til å tjenstgjøre på motorfartøier som dampskibsmaskinistcertifikatet gir for dampfartøier, når han efter de første 3 års gyldig verkstedtid efter loven av 26 juni 1889 har tjenstgjort i 6 måneder ved motoren på fartøi med motor over 200 indikerte hestekrefter, hvorav minst 3 måneder på fartøi med Dieselmotor.

Den som efter å ha erhvervet ovennevnte certifikat for tjenstgjøring på motorfartøi, består den for motormaskinister av 2nen klasse foreskrevne eksamen tilkommer certifikat som motormaskinist av 2nen klasse.

§ 12. Dampskibsmaskinist med certifikat av 1ste klasse efter lov av 26 juni 1889 kan erholde certifikat som motormaskinist av 1ste klasse når han

1. har tjenstgjort i 12 måneder i stilling hvortil der i henhold til nærværende lov kreves certifikat som motormaskinist av 2nen klasse,
2. har bestått den for motormaskinister av første klasse foreskrevne eksamen for såvidt motorfagene angår.

9 febr.

Nr. 1.

§ 13.

- I. Enhver som ved denne lovs ikrafttreden tjenstgjør i stilling, hvortil loven krever sertifikat som motormaskinist kan fortsette sin tjeneste i samme stilling på samme skib uten sertifikat.
- II. Den som ved lovens ikrafttreden har — eller efter sådan fortsatt tjeneste som i foregående ledd omhandlet har opnådd — en fartstid av 6 måneder som fast ansatt i stilling, hvortil loven krever sertifikat, kan på forlangende tildeles ett sertifikat, som gir ham adgang til fremtidig å tjenstgjøre i sådan stilling. Krav herom må fremsettes innen 2 år efter lovens ikrafttreden.
- III. Den som efter bestemmelsen i denne paragrafs 2net ledd har fått sertifikat som motormaskinist av 3dje klasse og har en fartstid av 24 måneder i stilling, hvortil sådant sertifikat kreves, tilkommer sertifikat som motormaskinist av 2nen klasse, når han har
 1. fylt 23 år,
 2. bestått den for motormaskinister av 2nen klasse foreskrevne eksamen.
- IV. Den som efter bestemmelsen i denne paragrafs 2net ledd har fått sertifikat som motormaskinist av 2nen klasse og har en fartstid av 24 måneder i stilling hvortil sådant sertifikat kreves, tilkommer sertifikat som motormaskinist av 1ste klasse, når han har
 1. fylt 25 år,
 2. bestått den for motormaskinister av 1ste klasse foreskrevne eksamen.

§ 14. Motormontør som ved denne lovs ikrafttreden har arbeidet med skibsmotorer i minst 5 år og derav minst 3 år som selvstendig montør, har rett til 3dje klasses sertifikat efter 6 måneders fartstid med sjøgående fartøi med motor av sådan størrelse at der kreves sertifikat efter § 1. Krav herom må fremsettes innen 2 år efter denne lovs ikrafttreden.

§ 15. På motorfartøi hvis motor er levert og garantert av utenlandsk verksted, kan tjenesten som garantimaskinist utføres av utenlandsk motormaskinist i garantitiden, dog ikke over 12 måneder.

§ 16. De i denne lov opstilte fordringer til verkstedsarbeide og tjenstgjøring ved motoren ombord i motorfartøiet kan fyldestgjøres ved tilsvarende arbeide og tjenstgjøring i utenlandsk verksted og motorfartøi.

§ 17. Tjenstgjøring ved motoren på marinefartøi regnes som tilsvarende tjenstgjøring ved motor av samme hestekraft på handelsfartøi.

§ 18. Inntil en tredjedel av den i § 2, § 5 og § 8 forlangte tje-

9 febr. neste på motorfartøi kan erstattes med tilsvarende tjeneste på Nr. 1. dampfartøi, (jfr. lov av 14 desember 1917 dens § 2,2, § 4,2 og § 6,1).

§ 19. Kongen gir de nødvendige bestemmelser om utferdigelse av sertifikater for motormaskinister og om kontrollen med, at vedkommende er i besiddelse av sertifikat.

2net kapitel.

Om eksamener.

§ 20. Ved de eksamensberettigede maskinistiskoler avholdes eksamen for motormaskinister av 3dje, 2nen og 1ste klasse. Eksamen er felles for motormaskinister og dampskibsmaskinister av 3dje klasse. For motormaskinister av 2nen og 1ste klasse opprettes særklasser i motorlære og dette fag blir hovedfag ved eksamen for motormaskinister av 2nen og 1ste klasse.

Eksamenene holdes av eksamenskommisjoner og er dels skriftlige, dels muntlige.

§ 21. Tiden for eksamenenes avholdelse bestemmes av Kongen eller den, han dertil bemyndiger. Bestemmelsen kunngjøres i betimelig tid.

Kongen kan gi bestemmelser om avholdelse av maskinisteksamener ved marinens korpser for sjømilitære mannskaper, som ønsker å underkaste sig sådanne eksamener.

§ 22. Eksamenskommisjonen består av en eksamensberettiget maskinistiskoles bestyrer som formann, faglæreren og en censor, opnevnt av vedkommende regjeringsdepartement, efterat dette har innhentet uttalelse fra vedkommende magistrat og formannskap.

Er bestyreren faglærer, opnevnes 2 censorer.

Censorene kan frasi sig hvervet efter å ha forrettet i 2 år.

§ 23. Ingen tilstedes adgang til

- a. 3dje klasses maskinisteksamen før han er 17 år og efter det fylte 15. år har arbeidet 9 måneder i mekanisk verksted og tjenstgjort 3 måneder ved maskine ombord i dampfartøi, eller motorfartøi,
- b. 2nen klasses motormaskinisteksamen før han har erhvervet 3dje klasses sertifikat og derefter tjenstgjort 12 måneder som motormaskinist av 3dje klasse,
- c. 1ste klasses motormaskinisteksamen før han har bestått 2nen klasses eksamen.

Foranstående bestemmelser skal dog ikke gjelde maskinist med sertifikat av 2nen eller 1ste klasse efter lov om maskinister på dampfartøier av handelsmarinen av 26. juni 1889 og maskinist som i henhold til nærværende lovs § 13 vil underkaste sig den for motormaskinister av 2nen eller 1ste klasse foreskrevne eksamen. For maskinist med sertifikat av 2nen klasse efter damp-

skibsmaskinistloven av 14 desember 1917 som i henhold til nær- 9 febr.
værende lovs § 6 vil erhverve sertifikat som motormaskinist av Nr. 1.
2nen klasse forkortes fartstiden i foranstående post b til 6 må-
neder.

For adgang til samtlige eksamener kreves derhos lægeattest om almindelig godt syn og normal hørsel.

Eksaminandene må betale den til enhver tid for hver enkelt eksamen bestemte avgift, som føres til inntekt på vedkommende skoles budgett.

§ 24. De nærmere bestemmelser om anmeldelse til de forskjellige eksamener og de vidnesbyrd hvormed anmeldelsen skal ledsages, samt om fremgangsmåten ved eksamen gis av Kongen eller den han dertil bemyndiger.

§ 25. Ved 3dje klasses maskinisteksamen avlegges prøve i

- a. Norsk.
- b. Regning.
- c. Tegning.
- d. Maskinlære.

§ 26. Ved 2nen og 1ste klasses motormaskinisteksamen avlegges prøve i

- a. Norsk.
- b. Engelsk.
- c. Regning.
- d. Aritmetik, geometri og stereometri.
- e. Mekanikk.
- f. Tegning.
- g. Maskinlære.
- h. Elektrisitetslære.

§ 27. De nærmere bestemmelser om fordringene til de forskjellige eksamener og regler for karaktergivningen gis av Kongen eller den han dertil bemyndiger.

§ 28. Efter bestått eksamen meddeles eksaminanden eksamensattest efter et av Kongen fastsatt skjema og underskrevet av eksamenskommissjonen.

§ 29. Bestyrerne av de eksamensberettigede skoler har hvert år innen en av vedkommende regjeringsdepartement nærmere fastsatt tid å innsende til autorisasjon av departementet et av dette bestemt antall eksamensoppgaver med besvarelser.

§ 30. Innen en bestemt tid, fastsatt av Kongen eller den han dertil bemyndiger, innsender de eksamensberettigede maskinistkolers bestyrere hvert år beretning om undervisning og eksamen til vedkommende regjeringsdepartement.

3dje kapitel.

Om eksamensberettigede skoler m. v.

§ 31. Rett til å avholde en eller flere av de lovbestemte eksamener tilstås av Kongen offentlige som private skoler.

9 febr. For at få sådan rett må skolen være forsynt med lærerkrefter og nødvendige læremidler som er godkjent av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 32. Eksamensberettigede skoler er forpliktet til også å tilstede elever fra ikke eksamensberettigede skoler adgang til eksamen.

§ 33. Tilsyn med skolene, undervisningen og eksamenene føres av det departement som Kongen bestemmer.

§ 34. Censorer tilkommer på reiser og under opphold i eksamensanliggender utenfor hjemstedet sådan skyss- og kostgodtgjørelse som til enhver tid er bestemt.

Bestemmelse om censorenes godtgjørelse forøvrig gis av Kongen eller den han dertil bemyndiger.

Utgiftene utres av statskassen.

4de kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

§ 35. Under ekstraordinære forhold når nødtilstand for landet eller deler derav befryktes å ville inntre, således under streik, kan Kongen uansett bestemmelsene i nærværende lov tillate, at der anvendes maskinist uten sertifikat som maskinist på motorfartøi av handelsmarinen på betingelse av, at vedkommende tilveiebringer tilfredsstillende erklæring:

- fra mekanisk verksted eller en annen sakkyndig om, at han besidder fornøden innsikt i motorers behandling for forsvarlig å kunne forrette som midlertidig motormaskinist av 1ste, 2nen eller 3dje klasse;
- fra skibets assurandører om, at han godkjennes til utførelsen av den midlertidige maskintjeneste, hvorom der er spørsmål. I tillatelsen fastsettes, når og på hvilke nærmere vilkår foranstående bestemmelse kommer til anvendelse.

§ 36. Kongen bestemmer når denne lov skal tre i kraft.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 februar 1923.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Lov

9 febr.

Nr. 2.

om personnavn.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 30 januar 1923 sålydende:

Kapitel I.

Om etternavn.

§ 1. Som etternavn kan bare brukes:

1. slektsnavn, som er lovlig erhvervet ved avstamning, ekteskap eller på annen måte;
2. farsnavn, som inneholder farens eneste eller stadig brukte fornavn med en endelse, som angir avstamningen (søn, son, sen eller for kvinner datter eller dotter);
3. navnet på en gård (bruk) eller plass, hvor vedkommende bor, såfremt gården (bruket) eller plassen eies eller brukes av ham selv eller nogen av hans foreldre eller beste-foreldre.

Det er tillatt å bruke farsnavn foran et slektsnavn eller navnet på en gård (bruk) eller plass, men ikke tillatt å bruke gårds (bruks) eller plassnavn sammen med slektsnavn.

§ 2. Barn, hvis foreldre har inngått ekteskap med hverandre, får farens slektsnavn.

Barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, får enten farens eller morens slektsnavn. Farens slektsnavn kan ikke antas før farskapet er erkjent eller lovlig fastslått. Er barnet født før 1 januar 1916, har det ikke rett til farens navn.

Navn, som far eller mor erhverver efter barnets fylte 18 år, går ikke derved over på barnet.

§ 3. Adoptivbarn får den adopterendes slektsnavn, hvis det ikke i bevillingen bestemmes, at det skal beholde sitt eget navn, eller at det skal bære begge navn i forening.

§ 2, siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 4. Hustruen får sin manns slektsnavn, men har rett til å bruke sitt slektsnavn som ugift foran mannens navn.

Blir ekteskapet kjent ugyldig, omstøtt eller oppløst ved dom, eller blir ekteskapet oppløst ved bevilling, kan hustruen enten beholde det navn, hun har erhvervet ved ekteskapet, eller gjenopta sitt slektsnavn som ugift.

9 febr.
Nr. 2.

Blir ekteskapet ved dom kjent ugyldig av en grunn, som ved vigselen bare var hustruen bekjent, skal hun etter forlangende av mannen fradømmes retten til å bære hans navn. Det samme gjelder, hvis ekteskapet etter forlangende av mannen blir omstøtt av en grunn, som hustruen ved vigselen hadde kjennskap til, eller oppløst ved dom av nogen annen grunn enn, at hustruen er forsvunnet, er sinnssyk eller har unddratt sig samlivet. I disse tilfelle skal hun gjenopta sitt slektsnavn som ugift.

Ophevelse av det ekteskapelige samliv (separasjon) gir ikke hustruen rett til å gjenopta sitt tidligere slektsnavn.

§ 5. Den, som mangler slektsnavn, har etter opnådd 18 års alder eller med samtykke av foreldre, pleieforeldre eller verge rett til å anta som slektsnavn:

1. navnet på en gård (bruk) eller plass, som han eier, eller som nogen av hans foreldre eier, eller navnet på en gård (bruk) eller plass, som han selv eller nogen av hans foreldre bruker, såfremt bruksretten er stiftet for levetid eller bruken har vart minst 20 år, eller
2. det farsnavn, som hans far, eller for ikke ektefødt barns vedkommende hans morfar, har brukt som etternavn.

Om antagelse av slektsnavn i henhold til denne paragraf skal der gjøres anmeldelse til folkeregisterføreren. Hvor folkeregistre ikke er innført, gjøres anmeldelse til manntallsføreren, såfremt vedkommende har opnådd stemmerettsalderen, eller såsnart han har opnådd denne alder. Er vedkommende født etter 31 desember 1915, skal der gjøres anmeldelse til den, som fører det register, hvori anmeldelsen om vedkommen- des fødsel er innført.

§ 6. Har et barn ikke ved fødselen erhvervet slektsnavn, må der ved anmeldelsen om barnets fødsel antas et slektsnavn for barnet overensstemmende med § 5.

Det anmeldte slektsnavn kan av foreldre eller verge inntil barnets fylte 15 år gjennom sådan anmeldelse som nevnt i § 5, siste punktum, ombyttes med et annet av de navn, som barnet etter § 5 har rett til.

Flere søsken må ikke i medhold av denne paragraf gis forskjellig navn.

§ 7. Bevilling til å anta eller forandre slektsnavn eller til å forandre navnets skrivemåte meddeles av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 8. Bevilling bør i almindelighet ikke gis til å anta:

1. navn med utenlandsk klang eller skrivemåte;
2. navn som hører til de mer utbredte etternavn;
3. navn som er i bruk som fornavn og som ikke efter sin opprinnelse er slektsnavn.

§ 9. Bevilling kan bare meddeles med samtykke av dem, som allerede bruker et navn som slektsnavn, eller som har rett til å anta det som slektsnavn efter § 5, post 1, når der søkes om antagelse av samme navn, og navnet ikke hører til de mere utbredte. Det samme gjelder bevilling til antagelse av et lignende navn, når forveksling må befryktes å kunne opstå, og ikke noget av navnene hører til de mer utbredte eller har en tilsvarende likhet også med et sådant navn.

For umyndige gis samtykke av foreldre eller verge.

Ved anvendelsen av foranstående bestemmelser på navn, som består av flere ord, betraktes hvert enkelt av disse som et særskilt navn.

§ 10. Bestemmelsene i §§ 8 og 9 kommer ikke til anvendelse:

1. når der meddeles bevilling til å anta et navn, som ansøkeren efter § 5 har rett til å anta uten bevilling;
2. når der meddeles bevilling til å anta et navn, som er eller har vært brukt som slektsnavn i rett opstigende linje på farssiden;
3. når der meddeles barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, bevilling til å anta navn som moren har erhvervet på annen måte enn ved ekteskap efter barnets fødsel;
4. når der meddeles stebarn, adoptivbarn eller pleiebarn bevilling til å anta stefarens, den adopterendes eller pleiefarens (pleiemorens) navn med dennes samtykke;
5. når der meddeles barn, hvis mor i henhold til § 4 har gjenoptatt sitt slektsnavn som ugift, og som er hos moren, bevilling til å anta morens slektsnavn med hennes samtykke;
6. når der meddeles gift kvinne bevilling til å benytte sitt slektsnavn som ugift istedenfor mannens. Sådant bevilling bør bare gis, når særlige grunner taler for det. Bevillingen trer ut av kraft, når hustruen melder til vedkommende departement, at hun optar mannens navn.

§ 11. Forat ansøking om navnebevilling skal kunne innvilges, må ansøkeren ha fylt 18 år eller hans foreldre, pleieforeldre eller verge ha gitt samtykke eller ha søkt på den umyndiges vegne. Er ansøkeren gift, utkreves samtykke fra ektefellen, medmindre de bærer forskjellige navn.

§ 12. Bevillingen omfatter også ansøkerens hustru samt barn, stebarn, adoptivbarn og pleiebarn under 18 år, som bærer ansøkerens navn.

§ 13. For bevillingen betales kr. 40,00. I tilfelle av uformuenhet kan bevillingen gis uten betaling.

9 febr. For bevillingen betales kr. 10,00:

- Nr. 2. 1. når der gis bevilling til å anta et navn, som ikke hører til de mer utbredte istedenfor et navn med sådan endelse som omhandlet i § 1 post 2;
 2. når der gis bevilling til å anta et navn, som søkeren efter § 5, post 1, har rett til;
 3. når der gis bevilling til å fornorske et navns skrivemåte.

§ 14. Om bevillingen skal departementet på offentlig bekostning innrykke en meddelelse i »Norsk Kunngjørelsetidende«. Der skal også gjøres anmerkning i fødselsregistret og i de offentlige protokoller forøvrig som departementet bestemmer.

§ 15. Den, som mener, at hans rett til et navn er krenket ved en bevilling i henhold til denne lov, må gjøre sin rett gjeldende ved søksmål innen tre år fra den dag, bevillingen blev kunngjort.

Under særegne omstendigheter kan vedkommende departement tillate at søksmål reises senere, dog ikke når der er forløpet mer enn 10 år siden bevillingen blev kunngjort.

§ 16. Hvis nogen fra før utferdigelsen av denne lov og etter sitt fylte 18 år i god tro har brukt et navn som slektsnavn i 20 år, uten at sak har vært anlagt for å få ham fradømt navnet, er dette å anse som hans rette slektsnavn. Dog skal der inntil to år efter denne lovs ikrafttreden være adgang til å anlegge sådan sak mot ham eller mot dem, til hvem han har overført navnet, selv om de 20 år er utløpet tidligere.

I de forannevnte 20 år medregnes den tid, hvori navnet har vært brukt av vedkommendes far og efter ham av moren eller søsken over 18 år. For enkes vedkommende medregnes også den tid, hvori navnet har vært brukt av hennes mann, før ekteskapet blev inngått.

Kapitel II.

Om fornavn.

§ 17. Som fornavn må ikke velges:

1. navn, som må befryktes å kunne bli til byrde for den, som bærer det;
2. navn, som er i bruk som slektsnavn, og ikke efter sin opprinnelse er et fornavn. Dog kan morens slektsnavn som ugift velges ved siden av et annet navn.

§ 18. Ved anmeldelsen om et barns fødsel må et fornavn velges for det. Navnet kan forandres, når barnet anmeldes til dåp. Er den, som døper barnet, en annen enn den, som fører vedkommende fødselsregister, skal han uten opphold med-

dele denne, hvilket navn barnet har fått ved anmeldelsen til 9 febr.
dåpen. Nr. 2.

Nekter den som mottar anmeldelsen å godta det navn som er valgt kan saken innbringes for vedkommende departement.

§ 19. Bevilling til å forandre fornavn kan i særlige tilfelle meddeles av vedkommende departement. Bestemmelsene i § 11, første punktum, § 13, første ledd, og § 14 får tilsvarende anvendelse.

Kapitel III.

Forskjellige bestemmelser.

§ 20. Uten hjemmel i denne lov må ingen forandre navn eller navnets skrivemåte eller anta noget navn.

§ 21. I lov om skylddeling av 20 august 1909, § 24, tilføies som siste ledd:

Som bruksnavn må ikke i noget tilfelle velges et navn som allerede er i bruk som slektsnavn, og som ikke hører til de mer utbredte.

§ 22. Kongen eller den, han bemyndiger, kan gi de nærmere regler, som er nødvendige til gjennomførelse av denne lov.

§ 23. Kongen kan under forutsetning av gjensidighet utvide bestemmelsene i denne lov om beskyttelse av slektsnavn til også å gjelde utenlandske slektsnavn.

§ 24. Denne lov trer i kraft 1 juli 1923. Fra samme tid opheves § 1, annet ledd, i lov om barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, av 10 april 1915 og § 10 i lov om adopsjon av 2 april 1917.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 9 februar 1923.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Furst.

9 febr.

Kongelig kunngjørelse**om et midlertidig tillegg til tolltariffens satser for
innførselstollen m. v.**

Stortinget har den 8. februar d. å. fattet følgende beslutninger:

I.

Fra den tid Kongen bestemmer skal der for alle tollpliktige varer opkreves et midlertidig tillegg til den til enhver tid pliktige toll av 20 pct. av det beregnede tollbeløp, undtagen for følgende varer:

Lnr. 163	Fruktur 1 a.	Lnr. 327	Kork B a 2.
» 164	» 1 b.	» 532	Nøtter a.
» 165	» 1 c.	« 591	Ris, uavskallet, løs
» 171	» 2 c.	» 592	» » i emb.
» 172	» 2 d. rosiner.	» 593	» avskallet.
» 174	» 2 f.	» 773	Vin 1 a.
» 175	» 2 g, mandler.	» 774	» 1 b.
» 223	Grønsaker 1 b.	» 775	» 2 a.
» 229	» 3 a.	» 66	Brennevin 1.
» 326	Kork B a 1.	» 67	» 2.
» 298	Kaffe, rå.	» 686	Sukker og sirup.
» 299	»	» 687	» » »
» 300	» brent.	« 689	» » »

Anm. Tolldepartementet bemyndiges til å fritta for tillegget fiskeredsaker og materialer til disse.

II.

Tillegg til tolltariffen skal innledes med følgende bestemmelse:

Fra den tid og så lenge Kongen bestemmer gjelder for følgende varer etternevnte midlertidige tollsatser, dog således at toll i ethvert tilfelle skal utgjøre minst den ordinære vekt- eller stykketoll.

Disse beslutninger settes straks i kraft.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

O. Blehr.

H. S. Fürst.

Kongelig resolusjon

9 febr

av 9 februar.

Den ved sportelloven av 6 august 1897 § 114, 1 punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme paragrafs siste ledd inntil videre til 4 — fire — kroner for forkynnelser, som foretas i Bindallensmannsdistrikt i Nordland fylke.

Kongelig resolusjon

9 febr.

av 9 februar.

Med heimel av § 3 i lovi av 2 april 1917 »om adgang til å drive herberge og bevertning m. v.« vert fastsett at kvar den, som vil gjera seg næring med å driva herberge eller vertshus i Bygland herad, Aust-Agder fylke, frå den 1 mars 1923 og til dess onnorleis vert fastsett, lytt hava løyve (»bevilling«) av heradstyret.

Kongelig resolusjon

9 febr.

av 9 februar.

Den av Håland herredsstyre i møte 24 mai 1922 vedtatte vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Håland herred, Rogaland fylke, stadfestes i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 overensstemmende med et fremlagt utkast som gjeldende fra 1 mars 1923 å regne.

Den stadfestede vedtekt er sålydende:

§ 1. Alle utsalgssteder i Håland herred skal holdes lukket alle søn- og helligdager. Dessuten skal der holdes lukket alle hverdager i tiden fra kl. 8 aften til kl. 7 morgen. Julaften lukkes kl. 6 eftermiddag; jfr. lov av 14 juli 1897 (nr. 6).

Disse bestemmelser skal ikke være til hinder for, at utsalgssteder i Tananger holdes åpne efter kl. 8 hverdagsaftener under vårsildfisket og for nødvendig proviantering av fartoier.

§ 2. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339,2.

9 febr.

Kongelig resolusjon

av 9 februar.

I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Hatfjelldal herred, Nordland fylke, i møte 16 desember 1922 om nye almindelige helseforskrifter og forskrift om meldeplikt ved tuberkuløse sykes flytning.

II. De ved kongelig resolusjon av 9 desember 1882 approberte almindelige helseforskrifter for Hatfjelldal herred opheves fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De i post I omhandlede nye helseforskrifter m. v. er sålydende:

§ 1. Herredet skal til enhver tid være delt i sundhetskretser med hver sin tilsynsmann valgt blandt medlemmer av helserådet. Tilsynsmennene har i hver sin krets å føre tilsyn med gjennomførelsen av herredets helseforskrifter.

Tilsynsmennene velges i første møte av helserådet, etterat nyvalgt herredsstyre har begynt sin virksomhet og fungerer til næste valg.

§ 2. Ved nyopførelse, hovedreparasjon eller flytning av bygning, skal den som vil bygge eller flytte gjøre anmeldelse til tilsynsmannen i vedkommende krets; selv uten sådan anmeldelse har dog tilsynsmannen å påse, at herredets helseforskrifter overholdes.

Beboelseshus som herefter opføres eller flyttes skal settes på tørr, vel avgrøftet grunn, hvor matjorden er ført bort. Grunnmurens høide må være 30 cm. over jorden.

Ethvert beboelsesværelse som herefter innres skal ha en høide av 2,25 meter. Hvert beboelsesrum skal være forsynt med minst 1 opslagsvindu. Vinduenes samlede bruttoflate bør være minst 1/10 av gulvflaten.

Opslagsvindu skal anskaffes innen 6 måneder efter disse forskrifters approbasjon også i andre beboelsesrum.

Gulvet i nederste stakkverk skal være dobbelt med et mellem-lag av hensiktsmessig tørr fyll.

Hvor kokeovn benyttes i beboelsesrum skal den være forsynt med damphatt med trekkhull til pipen.

§ 3. Helserådet kan forby beboelse av hus eller værelse, som det finner å være skadelig for sundheten på grunn av mangel på lys eller luft eller på grunn av fuktighet, urenlighet eller overfylling av mennesker, inntil manglene er rettet på.

§ 4. På veier og i mellomrummene mellom husene og på

gårds plassene må der ikke ophopes søppel eller annen urenlighet, 9 febr. men de må til enhver tid holdes mest mulig rene og luktfrie.

§ 5. Stall, fjøs, grisehus og privet (vannhus) som herefter opføres skal være fjernet minst 10 meter fra våningshus og stabbur.

§ 6. Til ethvert våningshus og på steder hvor der jevnlig samles et større antall mennesker skal der være et privet. Dette må ikke ha avsig til våningshus eller matbod, offentlig vei, eller til inntak for mat eller drikkevann. Det skal tømmes så ofte, at overfylling ikke finner sted, og der skal ved hensiktsmessige strømidler sørges for at der oppstår så liten stank som mulig.

§ 7. Aktes bedrift satt igang som ved stank eller giftige gassarter kan forurense luften, eller som det på annen måte kan fryktes for vil bli til skade for arbeidernes eller naboenes sundhet, skal planen på forhånd forelegges helserådet. Ved bedrift av nevnte art er vedkommende pliktig til å rette sig efter de bestemmelser som helserådet gir til fjernelse av sanitære ulemper.

§ 8. Gjødningsstoffer eller illeluktende avfall fra husholdningen må ikke henkastes i dyngge eller kompost nærmere våningshus enn 10 meter. Der må ikke være avsig fra den til steder hvorfra mat eller drikkevann hentes, eller til våningshus, matbod, nabo, eller vei. Sådanne ansamlinger skal dekket med jord.

§ 9. Brønner eller vannbeholdere, hvorfra drikkevann hentes, skal holdes fri for forurensninger av enhver slags. Det samme gjelder bekker, hvorfra drikkevann tas.

§ 10. Sundhetsskadelige og bedervede nærings- og nydelsesmidler må ikke falbys eller selges. Det samme gjelder bruks-gjenstander, som kan bli sundhetsskadelige fordi de inneholder giftige bestanddeler. Helserådet kan om nødvendig påby at de skal tilintetgjøres.

Nærings- og nydelsesmidler må ikke for konservering eller av andre grunner tilsettes noget stoff, som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som kan skjule at varen er bedervedet.

Helserådet er berettiget til å få utlevert prøver til undersøkelse.

§ 11. I handelsboder skal gulvet vaskes 2 ganger ukentlig. Tørr feining av gulvene tillates ikke, medmindre gulvet er overdynt med rent vann, så at støvning under feiningen undgås. Det er forbudt å sitte på disken.

Hvis matvarer forhandles, skal der sørges for at disse ikke forurenses.

Matvarene skal være anbragt i skap med dører, eller i hyller med forheng som til enhver tid skal holdes rene.

I enhver handelsbod, herunder også utsalgssteder for melk,

9 febr. fløte og bakverk, skal der være et passende antall spyttebakker som skal rengjøres hver dag, samt vaskestell med tilbehør.

Disk, vektskåler og hyller som kommer i berøring med matvarer må til enhver tid holdes rene.

Matvarer der opbevares i beboelsesrum skal stå i hyller med forheng, og disse må alltid holdes rene.

Plakater med »spytning forbudt« skal være opslått på iøinefallende steder.

§ 12. Helserådet kan midlertidig forby utsalg av melk eller andre matvarer fra steder, hvor der forekommer tilfelle av farlig smittsom sykdom, som kan utbredes ved at varene selges.

Dessuten kan helserådet forby at der selges melk eller melkeprodukter som kommer fra steder, hvor tilfelle av farlig smittsom sykdom finnes blandt mennesker eller dyr, likesom også fra steder hvor der ikke iakttas den tilbørlige renlighet ved melkens behandling, opbevaring eller forsendelse. Helserådet kan forby handel med og tilberedning av melk og andre matvarer, hvor enten dets lovmedholdelig gitte pålegg ikke efterkommes eller stedet av sanitære grunner ikke egner sig til sådan næring.

§ 13. Når en av tuberkulose i smittsom form lidende person forandrer bopel skal anmeldelse sendes helserådets ordfører av den, fra hvem den syke flytter.

Når læreren har grunn til å frykte for at skolebarn er angrepet av utøi, skabb eller andre lidelser opstått av urenlighet, skal de sendes hjem og anmeldelse herom sendes til kretsskoletilsynet, som igjen snarest gir melding til helserådets ordfører.

Enhver som antas å lide av smittsom sykdom, skal av læreren sendes hjem, inntil sykdommens natur er bragt på det rene av lægen.

§ 14. Herredsstyret har å sørge for at der til enhver tid finnes et tilstrekkelig stort oplag av disse helseforskrifter til utdeling i alle hus innen herredet.

Et eksemplar av helseforskriftene skal alltid være opslått i forsamlingslokaler, på handelssteder, i skoler og i andre rum, hvor et større antall mennesker ferdes.

§ 15. Avvikelser fra ovennevnte forskrifter kan finne sted, når forskriftene umulig eller meget vanskelig lar sig gjennomføre, men kun efter tillatelse av helserådet for hvert enkelt tilfelle.

§ 16. Overtredelse av foranstående forskrifter straffes efter den til enhver tid gjeldende lovgivning. Helserådets ordfører har å sørge for at overtredelse blir straffet.

Det påhviler tilsynsmannen i vedkommende sundhetskrets å melde overtredelse til helserådsordføreren.

Kongelig resolusjon

9 febr.

av 9 februar.

I medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915, dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på en av Sykkylven herredsstyre i Møre fylke under 29 desember 1922 fattet beslutning, hvorved bestemmes at hund, som i Sykkylven herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havneberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

Kongelig resolusjon

9 febr.

av 9 februar.

I medhold av lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødeleggelse m. v. av 8 august 1908 § 6 meddeles approbasjon på nedenstående av herredsstyret for Soknedal herred, Sør-Trøndelag fylke, i møte den 11 desember 1922 besluttede nye skogvedtekter for herredet:

§ 1. I Soknedal herred er det forbudt å åvirke bartrær til salg eller industriell produksjon, uten at trærne på forhånd er utblinket av fylkesskogmesteren, dennes assistent eller opsynsmannen, eller blinken godkjennes som i paragraf 2 bestemt.

I særegne tilfelle kan denne bestemmelse også gjøres gjeldende for løvskogen, når skogrådet finner det påkrevet.

Under utblinkingen merkes trærne på rot og stamme med en av herredsstyret godkjent merkeøks.

§ 2. Uten hinder av forbudet i foregående paragraf kan åvirkes helt tørre (døde) og vindfelte trær samt det nødvendige virke til vedkommende hugstberettigedes eget gårds- og husbehov.

Likeledes kan skogeier efter innhentet godkjennelse av skogrådet for hvert enkelt tilfelle selv foreta utblinking av skog for salg eller industriell produksjon. En sådan utblinking må være utført minst 14 dager før hugsten igangsettes og varsel herom avgitt til skogrådet, som kan la blinken befare og i tilfelle kreve blinkede trær igjensatt. Den påhuggede blink må i så fall på en omhyggelig måte oversmøres med tjære eller oljemaling.

§ 3. Rekvisisjon om blinking må i betimelig tid iforveien innsendes til fylkesskogmesteren eller opsynsmannen. Under utblinkingen er disse berettiget til å kreve igjensatt et tilstrek-

9 febr. kelig antall friske, kraftige vern- og frøtrær, hvor dette finnes påkrevet av hensyn til skogens bevarelse. De således igjensatte vern- og frøtrær må merkes på en særskilt måte, og de må senere ikke hugges, uten at en av ovennevnte tjenestemenn godkjenner en sådan hugst.

§ 4. Ved hugst eller fremdrift i skogen må voksende trær såvidt mulig ikke beskadiges.

§ 5. Der anordnes et skogråd, som selv velger sin formann og næstformann. Skogrådet har å påse skogvedtektenes gjennomførelse og overholdelse og anmelde mulige overtredelser for påtalemyndigheten. Det ansetter det fornødne antall opsynsmenn og utferdiger innstruks for disse. Skogrådet avholder de i stillings medfør nødvendige møter efter formannens beramelse og under hans ledelse. Årsmøtet avholdes innen utgangen av januar måned. Her avfattes innberetning om virksomheten i det forløpne år. Innberetningen oversendes herredsstyret.

§ 6. Tvistigheter angående utblinking utført av opsynsmannen avgjøres efter vedkommende eiers og hugstberettigedes begjæring av skogrådet. Dette kan tilkalle eller helt overlate avgjørelsen til fylkesskogmesteren som dessuten gis myndighet til å kontrollere opsynsmennenes utblinking forøvrig.

Opsynsmennenes lønn utres av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen. Dessuten skal opsynsmennene ha en av herredsstyret bestemt godtgjørelse pr. dag av vedkommende skogeier, som de har utført blinking for.

§ 7. Overtredelse av nærværende vedtekter straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs paragraf 339.

§ 8. Ved nærværende vedtekters ikrafttreden opheves de eldre vedtekter.

9 febr.

Kongelig resolusjon

av 9 februar.

Dei vedtektene, som Seljord heradstyre har vedteke i møte den 16 desember 1922 for herbyrge og vertshus i Seljord herad, Telemark fylke, vert stadfesta etter eit framlagd upplegg i samhald med § 5 i lov nr. 5 av 2 april 1917 »om adgang til å drive herberge og bevertning m. v.» som gjeldande so lenge, å rekne frå 1 mars 1923.

Vedtektene er sålydende:

§ 1. Alle som gjer seg næring av å driva herbyrge (hotell, pensjonat, logihus og liknande) eller servering av mat og drykk skal syte for, at der i dei romi som vert nytta, ikkje gjeng fyri seg noko, som strir mot orden og sømd.

Drukne folk må ikkje ha tilgjenge til herbyrge eller 9 febr. vertshusi.

§ 2. Ingen må i herbyrge eller vertshus syna seg drukne eller gjera seg skuldige i styrlaus eller bråkande åtferd til mein for dei andre gjestene, verten, huslyden eller tenarane hans — eller soleis, at dei andre som bur i huset eller granarne vert uroa — eller på andre måter syna uhøvisk eller usømmeleg framferd.

§ 3. Herbyrgi og vertshusi skal vera stengde frå kl. 9 um kvelden til kl. 7 um morgonen. I denne tid må ikkje serverast mat eller drykk og ingen gjest koma inn eller halda til på slike stader. Dette gjeld ikkje reisande eller faste gjester i herbyrgi.

Politiet kan i einskilde høve gjeva løyve til å stengja seinare og opne tidlegare, når ein gjeng ut frå, at løyvingi ikkje vert misbruka.

På den andre sida kan politiet i alle høve der det finn at vedkommande ikkje held naudsynlig orden — eller der granane vert uroa ved stå i huset — påbjoda stenging tidlegare.

Løyve i desse høve kan politiet til kvar tid og uten varsling taka attende.

Ved fyreskrifterne i denne § vert ingen endring gjort i dei for tidi gjeldande lovreglar for sal og skjenking av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød.

§ 4. Vaksne kvinnur kan nyttast til å varta upp.

§ 5. I vertshus med tilhøyrslor, til det ein og reknar klubbrom der det vert servera mat eller drykk, er det forbode å njota rusdrykk som nokon har henta eller hatt med, jfr. lov av 23 juli 1919.

§ 6. Politiet kan til kvar tid i den tid herbyrgi og vertshusi er opne inspiserast desse og alle rom, som stend i samband med dei.

§ 7. Ei avskrift av desse vedtekter skal vera uppslegne på ein sers sjålig stad i alle herbyrge og vertshus.

§ 8. Brot på desse vedtekter vert straffa etter lovi. (Jfr. straffelovi § 339, nr. 2).

Kongelig resolusjon

9 febr.

av 9 februar.

I henhold til § 88 i bygningsloven av 27 juli 1896 samt § 1 i lov av 17 juni 1869 bestemmes, at grensene for Strømmen bygningskommune forandres overensstemmende med Skedsmo herredsstyres beslutning av 14 desember 1922 —, hvorefter grensene blir følgende:

9 febr.

»Grensene for Strømmen byggekommune går fra og med Bleien langs Lørenskogs og Fets grenser til Nitelven og følger denne op til Stavstranden. Her dannes grensen av delet mellom Nedre Ryen og Stav, fortsetter langs delet mellom Nordre Skjetten og Stav inntil veien som går fra Stav distriktsfengsel til Gjelleråsen. Fra veikrysset ved Stav distriktsfengsel følges en linje, som ligger 100 meter nordenfor følgende grense: Fra fengslet langs den nye oparbeidede vei til Øvre Ryen og herfra i rett linje til delet mellom Øvre Ryen og Ryenkleven ved stenbruddet. Herfra går grensen — uten 100 meters belte — langs grensen av kommunens eiendom (Skjettenfjellet) til Bleien.«

9 febr.

Kongelig resolusjon

av 9 februar.

I medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 §§ 2, annet ledd, 5, annet ledd, 8 og 19 annet ledd bestemmes:

I. For benyttelse av motorvogner i Drammen by skal inntil videre gjelde følgende:

1. »Uten særskilt tillatelse av formannskapet eller den som dette bemyndiger er det forbudt innen Drammen bys grenser med motorvogn å kjøre lass av større vekt enn 5 000 kg., vognen iberegnet. Største tillatte akseltrykk er 3 500 kg. Over Drammen bro må vekten dog ikke overstige 4 000 kg. med et akseltrykk av ikke over 2 500 kg. Over Landfaldøbroen er kjøring med motorvogn ikke tillatt, herfra undtatt motorvogner som ifølge opgaver ved innregistreringen i fullt lastet stand ikke veier over 1 800 kg.

2. For materiale og dimensjoner av motorvogners hjulringer gjelder de samme bestemmelser som ved kongelig resolusjon av 9 juli 1920 er fastsatt for offentlige landeveier.

Formannskapet eller den som dette bemyndiger kan dispensere fra disse bestemmelser og treffer avgjørelse for tyngre vogner enn i resolusjonen spesifisert.

Avgjørelsen kan påankes til Arbeidsdepartementet.

3. For motorvogner med største innregistrert akseltrykk 2 000 kg. eller derunder er den største tillatte kjørehastighet i byens gater 24 km. i timen. Motorvogner hvis største akseltrykk overstiger 2 000 kg. må ikke kjøre med større hastighet enn 15 km. i timen. Over Drammen bro må motorvogner med maksimalt akseltrykk

under 2 000 kg. ikke kjøre med større fart enn 15 kilo- 9 febr.
meter og for vogner med større akseltrykk må hastigheten
ikke overstige 10 kilometer i timen.

4. Som midlertidig ordning for de i Drammen alle-
rede innregistrerte motorvogner, hvis hjulringer ikke op-
fyller forannevnte bestemmelser, tillates inntil videre å
benytte de allerede anskaffede hjulringer, dog gjelder ikke
denne tillatelse lenger enn til 1 april 1923.

Formannskapet eller den som dette bemyndiger kan i
særskilte tilfelle gi ytterligere midlertidige innrømmelser.

5. Ovennevnte bestemmelser trer i kraft straks.

II. Kongelig resolusjon av 30 januar 1914 angående maksi-
malhastigheten for motorvognkjøring i Drammen opheves.

VI Haskon, Norges Konge, som vilsering:

at Den er blitt forelagt Stortingets forsamling, av 20 februar
1923, følgende:

1. De følgende bestemmelser i kraft av den oppnevnte lov.

2. De følgende bestemmelser i kraft av den oppnevnte lov.

3. De følgende bestemmelser i kraft av den oppnevnte lov.

4. De følgende bestemmelser i kraft av den oppnevnte lov.

5. De følgende bestemmelser i kraft av den oppnevnte lov.

6. De følgende bestemmelser i kraft av den oppnevnte lov.

7. De følgende bestemmelser i kraft av den oppnevnte lov.

8. De følgende bestemmelser i kraft av den oppnevnte lov.

Utgiver: Byråchef Young.